

สังคหวัตถุ 4

● นำเสนอเมื่อ 10 ก.ย. 2551

สังคหวัตถุ 4

_____ สังคหวัตถุ 4 หมายถึง
หลักธรรมที่เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวนำใจของผู้อื่น
ผูกไมตรี เอื้อเฟื้อ เกื้อกูล
หรือเป็นหลักการสงเคราะห์ซึ่งกันและกัน มีอยู่ 4
ประการ ได้แก่

_____ 1. **ทาน** คือ การให้ การเสียสละ
หรือการเอื้อเฟื้อแบ่งปันของตนเพื่อประโยชน์แก่บุคคล
อื่น ไม่ตระหนี่ถี่เหนียว
ไม่เป็นคนเห็นแก่ได้ฝ่ายเดียว
คุณธรรมข้อนี้จะช่วยให้ไม่เป็นคนละโมภ
ไม่เห็นแก่ตัว **เราควรคำนึงอยู่เสมอว่า
ทรัพย์สินของที่เราหามาได้ มีสิ่งจริงยั่งยืน
เมื่อเราสิ้นชีวิตไปแล้วก็ไม่สามารถจะนำติดตัวเอา
ไปได้**

_____ 2. **ปิยวาจา** คือ
การพูดจาด้วยถ้อยคำที่ไพเราะอ่อนหวาน
พูดด้วยความจริงใจ ไม่พูดหยาบคายก้าวร้าว
พูดในสิ่งที่เป็นประโยชน์เหมาะสำหรับกาลเทศะ
พระพุทธรูปทรงให้ความสำคัญกับการพูดเป็นอย่างมากยิ่ง
เพราะ
**การพูดเป็นบันไดขั้นแรกที่จะสร้างมนุษย์สัมพันธ์
อันดีให้เกิดขึ้น** วิธีการที่จะพูดให้เป็นปิยวาจา
นั้นจะต้องพูดโดยยึดถือหลักเกณฑ์

_____ ดังต่อไปนี้
_____ เว้นจากการพูดเท็จ
_____ เว้นจากการพูดส่อเสียด
_____ เว้นจากการพูดคำหยาบ
_____ เว้นจากการพูดเพ้อเจ้อ

_____ 3. **อิตถจริยา** คือ
การสงเคราะห์ทุกชนิดหรือการประพฤติในสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น

_____ 4. **สมานัตตา** คือ
การเป็นผู้มีความสม่ำเสมอ
หรือมีความประพฤติเสมอตนเสมอปลาย
**คุณธรรมข้อนี้จะช่วยให้เราเป็นคนมีจิตใจหนักแน่น
ไม่โลเล รวมทั้งยังเป็นกุสรสร้างคามนิยม
และไว้วางใจให้แก่ผู้อื่นอีกด้วย**